

Kunnen we niet meer alleen opvoeden?

OOK IN WEESP VEEL VRAAG NAAR KINDERTHERAPEUTEN EN KINDERCOACHES

Door Ruth van Kessel

WEESP – Kindertherapie, kindercoaching en allerlei soorten van begeleiding van kinderen, het lijkt wel een hype. Praktijken schieten als paddenstoelen uit de grond, ook in Weesp. Wat is dat toch met kinderen? Doen we iets niet goed als opvoeders? WeesperNieuws sprak met Weesper deskundigen over deze ontwikkelingen in de maatschappij en legde hen een aantal stellingen voor.

Weesp telt vier praktijken op het gebied van kindertherapie en -coaching. Antoinette Klaphake en Peggy Tan zijn beide Integratieve Kindertherapeut. Laura Bakker is kinder- en jeugdcoach en therapeute en Lique Jobben mag zichzelf aan het einde van dit jaar kindercoach noemen. Alle vier hebben ze ook buiten de kindertherapie ruime ervaring in het werken met kinderen en zijn ze moeder.

Vaak zijn het de ouders of leerkrachten die signaleren dat het niet lekker gaat met een kind. Het kan van alles zijn waarmee de kinderen worstelen of waarvan de omgeving denkt 'er is iets'. Onzekerheid, pesten of gepest worden, druk gedrag, scheiding, rouwverwerking, het is slechts een greep uit dingen die de therapeuten tegen komen. Bij de begeleiding gaat het erom dat een kind zelf hulp wil voor zijn of haar probleem. Omdat een kind vaak nog niet de woorden heeft, kijken de therapeuten en coaches hoe het kind speelt. Door in te gaan op wat het aangeeft komen ze erachter of het kind ook iets als moeilijk ervaart, en daar iets aan wil doen. De kern van kindertherapie en coaching is dat ze uitgaan van de kracht van het kind zelf. Een kind heeft zelf de talenten om iets op te lossen. En omdat dat volgens de therapeuten niet zonder ondersteuning van de ouders kan, maken oudergesprekken een essentieel onderdeel uit van de begeleiding. "Waar trouwens niets wordt gezegd zonder toestemming van het kind", benadrukken de therapeuten.

Kindertherapie is helemaal 'in'. "Dat klopt wel", zegt Bakker. "Maar niet alleen kindertherapie en begeleiding, maar ook bijvoorbeeld yoga voor kinderen en allerlei vormen van activiteiten die het welzijn bevorderen, zijn helemaal in. De drempel om ondersteuning te zoeken, en dat geldt zowel voor volwassenen als voorkinderen, ligt een stuk lager dan vroeger. Het is geen taboe meer." Jobben denkt dat het er ook mee te maken heeft dat het overheidsbeleid er sinds de jaren negentig op gericht is om kinderen met leerproblemen en problemen op sociaal-emotioneel gebied mee te laten draaien in het reguliere onderwijs. Deze zoge-

Laura Bakker, Peggy Tan, Antoinette Klaphake en Lique Jobben

naamde rugzakkinderen vragen vaak om meer ondersteuning en komen dan via de scholen ook in het particuliere begeleidingscircuit terecht. "En vergeet de wachtlijsten niet bij Bureau Jeugdzorg", vult Tan aan. "Maar wat ook een belangrijke reden is dat we tegenwoordig meer oog hebben voor het geestelijk welzijn van kinderen, terwijl vroeger meer de nadruk lag op dagelijkse verzorging. Ook het idee in de maatschappij dat geluk maakbaar is, speelt een rol in deze ontwikkelingen." Dat vindt Klaphake ook: "We zitten boven op onze kinderen, en ook vanuit de school wordt er veel betrokkenheid van ouders gevraagd. We weten meer en willen ook meer. Soms adviseer ik ouders een stapje terug te doen en vertrouwen te hebben in hun kind. Het ontwikkelt zich in zijn of haar eigen tempo, dat komt echt wel goed."

De huidige maatschappij vraagt teveel van kinderen.

Tan: "Teveel is misschien een groot woord, maar het is wel een feit dat we met z'n allen steeds sneller zijn gaan leven. Kijk maar naar de opkomst van de vrijetijdsindustrie, elk vrij uurtje moet worden ingevuld. Kinderen hebben overvolle agenda's met verschillende clubjes en volle weekenden. Allemaal leuk, maar daarmee stellen we wel hoge eisen aan onze kinderen. En kinderen die al deze prikkels minder goed aankunnen lopen het risico in de problemen te komen." Bakker benadrukt dat het grote aanbod van mogelijkheden juist ook een verrijking kan zijn, maar dat het lastig voor ouders én kinderen is om de juiste balans te vinden. Jobben: "Kinderen worden steeds meer meegezogen in het jachtige bestaan van hun ouders. Neem nu het afgelopen EK. Veel

prikkels en informatie." Klaphake ziet ook naschoolse opvang als mogelijke oorzaak voor overbelasting: "Daarmee wil ik niet zeggen dat ouders niet meer allebei mogen werken, maar voor sommige kinderen is het gewoon niet zo goed. Die zijn gebaat bij ouders die tijd hebben voor een kopje thee en een spelletje. Ook al is het moeilijk, maar heb het erover met je kind, misschien is er wel wat op te lossen in de opvang."

Ouders zijn onzeker en kunnen niet meer opvoeden.

Klaphake: "Juist die ouders die met een kind naar therapie of coaching gaan, zijn bereid om naar hun eigen rol te kijken. Ze zien dat hun kind niet gelukkig is bijvoorbeeld omdat het wordt gepest of onzeker is, en willen hun kind daar bij helpen." Bakker ziet het meer als een steuntje in de rug: "Ouders voelen zeker de verantwoordelijkheid, maar soms weet je het als opvoeder ook niet meer, en dan is het prettig wanneer er iemand meekijkt." Volgens Tan speelt het wegvallen van structuren, zoals de kerk, in deze tijd ook een rol: "Vroeger had je meer duidelijke regels, nu zijn er zoveel verschillende inzichten over opvoeden, dat maakt het allemaal niet eenvoudiger. Ouders vragen zich dan eerder af of ze het wel 'goed' doen, voelen zich verantwoordelijk voor hoe hun kind zich ontwikkelt, terwijl ieder kind daarin natuurlijk zijn eigen tempo heeft. Begeleiding is vaak alleen al prettig omdat ze hun verhaal kwijt kunnen en merken dat ze niet de enigen zijn die ergens mee zitten. Een klein zetje is dan vaak al genoeg."

Kinderen mogen niet meer afwijken van de norm.

Jobben: "Toch wel. Een kind 'moet' juist zijn wie het is en heeft daarnaast te maken met zijn of haar omgeving. Een coach of therapeut kan dan helpen bij de eigen kracht te komen, bij het eigen zelf. Pas dan kan het kind andere strategieën toepassen om beter met bepaalde situaties om te gaan."

basisschoolkinderen mochten al kijken, terwijl het eigenlijk veel te laat voor ze was. Een kind beschikt nog niet over de vaardigheden om zich af te schermen voor teveel

Praktijk voor Integratieve Kindertherapie, Antoinette Klaphake, Oudegracht 55.
Ook voor faalangsttrainingen, sociale vaardigheidstrainingen en oudertrainingen. www.kindertherapie-oudertrainingen.nl

De Kindertherapiepraktijk, drs Peggy Tan, Waardijnstraat 62
Integratieve Kindertherapeute en orthopedagoog.
www.dekindertherapiepraktijk.nl

Eigen Wijsheid, Laura Bakker, Oudegracht 55
Praktijk voor coaching, kindertherapie en jeugdtherapie, opvoedingsondersteuning en beelddenkonderzoek.
www.eigenwijsheid.info

Eline Helena, Lique Jobben, Gasthuisland 11
Praktijk voor sensitherapie en kindercoaching
www.elinehelena.nl